

ALBINA

Revista săptăminală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 363

8 pagini — 15 bani

Miercuri 8 decembrie 1954

Să apărăm pacea Europei!

Cînd vin zierele la tine în sat, cititorule, le răsfoiești cu luare aminte și vrei să afli ce lucruri noi se mai petrec în țară și în lumea mare. Îți amintești? Astă vară cînd a încetat să mai bată tunul în Indochina, te-ai bucurat că și țărani de acolo pot să-și lucreze pămîntul în pace.

În ultima vreme multe vești pe care ți le-au adus zierele ți-au umplut inima de bucurie. Ai aflat cum cei de o seamă cu tine, din alte sate, impart veniturile la gospodăria agricolă colectivă. Ai întors ziarul la o altă pagină și ai rămas încruntat. De ce ai rămas încruntat, cititorule? Ei da, acum pricepem indignarea dumitale. Ai stăruit cu privirea asupra unor vești venite din țările apusene. Te-ai întors cu gîndul înapoi și ți-ai amintit că-n 40 de ani satul dumitale și multe alte sate au fost crotopite de cizma militarismului german.

Știi dumneata, cititorule, cîți oameni a pierdut țara noastră în primul război mondial? Iată: fiecare al zecelea locuitor al țării a căzut pe front. Te-ai întrebat cît a păgubit țara datorită primului război mondial și ocupației militarismului german? Ia seama: 31 miliarde lei în aur. Știi dumneata, cititorule cu ce s-a ales țara de pe urma militarismului german, după cel de al doilea război mondial? Să-ți spunem: cu un milion de morți, răniți și prizonieri, cu țara jefuită și sărăcită.

Știi cine a oblatuit militarismul german? Miliar-

darii apuseni, în frunte cu cei americani. Și afli acum că cei ce i-au scos din închisori pe generalii lui Hitler sînt tot marii bogătași apuseni, în cap cu cei americani.

Ai aflat că o seamă de conducători politici din apus au încheiat între ei, la Londra și la Paris, un tirg rușinos, pentru a pune pe picioare armata hitleristă. De aceea ai fost indignat cînd ai citit ziarul și ți-ai zis: „Pacea-i comoara cea mai scumpă și n-o dau pentru nimic în lume”. Ai dreptate, bade Nicolae. Așa gîndesc și țărani francezi care vor să le rodească via, minerii din Anglia, cultivatorii de tutun din Bulgaria, țărani italieni și cei albanezi. Așa ca dumneata gîndesc toți oamenii cinstiți din Europa și din lumea întreagă.

Acum poți să pricepi mai bine de ce delegațiile guvernamentale a mai multor țări europene s-au întilnit la Moscova și au ținut sfat despre pacea Europei. De bună seamă că ai citit zierele. Ai aflat că șeful delegației romine ca trimis al dumitale, al întregului popor, și-a spus răspicat cuvîntul în legătură cu cauza sfîntă a apărării păcii în Europa.

Citind zierele ai aflat că cei ce se joacă cu focul încă nu și-au băgat mințile în cap. Dumneata, cititorule, știi că și Hitler s-a jucat cu focul. Știi prea bine unde a ajuns. Și de pe urma nebuniei lui Hitler a păgubit nemăsurat de mult însuși poporul german. Cîrmuitorii din apus ar trebui să știe că germanii vor

să stea la aceeași masă, că vor să-și unifice țara și să muncească în pace. Declarația comună a delegațiilor guvernamentale care au participat la conferința de la Moscova arată cu limpezime calea pe care trebuie să meargă guvernele europene pentru înlăturarea piedicilor ce stau în drumul unificării Germaniei, pentru biruința păcii în Europa. Calea aceasta este calea tratativelor între statele europene, calea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Să nu cuteze imperialiștii americani și cei ce le cîntă în strună să pună pe picior armata hitleristă. Dacă ei vor face lucrul acesta, dacă ei nu vor ține seama de dorința popoarelor, atunci așa cum se arată în Declarația guvernelor care au participat la Conferința de la Moscova — popoarele Europei vor lua măsurile necesare pentru a-și apăra munca lor pașnică. Să știe curcile conducătoare apusene că orice încercare de agresiune, de turburare a vieții pașnice a popoarelor din lagărul democratic se vor izbi de țaria frontului păcii. Niciodată forțele păcii nu au fost atit de puternice și atit de unite ca acum.

Da, cititorule, frontul păcii e de nebiruit. În fruntea lui pășeste marea Uniune Sovietică împreună cu uriașa Chină populară, țările democrat populare. În acest front uriaș luptă și tu, alături de sutele de milioane de oameni hotărîți să asigure biruința păcii în Europa și în lumea întreagă.

Popoarele Europei au nevoie de pace

Am citit în ziare și tare m-am bucurat cînd am văzut că la Moscova, țările europene iubitoare de pace au făcut o declarație comună pentru apărarea securității popoarelor din Europa. M-am bucurat și mai mult că această declarație a fost semnată și de țara noastră.

M-am revoltat însă cînd am auzit că în partea cealaltă a Europei, în Germania apuseană, imperialiștii americani, susținuți de guvernarea unor țări ca Anglia și Franța, se zbat din răspuțeri să reînvie militarismul german. Te întreb: cum pot uita oamenii aceștia de toate crimele săvir-

site de fasciștii germani în timpul războiului trecut? Dacă ei au uitat, popoarele n-au uitat și nu pot uita grozăviile ce s-au abătut asupra lor de pe urma războaielor puse la cale de militarismul german. Și eu am simțit din plin suferințele, mizeria, boala și foametea.

Am auzit că erau cuptoare în care fasciștii ardeau oamenii de viu. Popoarele Franței și Angliei au simțit — ca și noi — pe pielea lor nelegiuirile hitleristilor. Cred oare guvernarea apuseni că popoarele și-au vărsat sîngele, ca numai după cîțiva ani să se refacă focarul războiului —

militarismul german? Nu, niciodată!

Popoarele sînt hotărîte să-și apere cauza sfîntă a păcii. Pentru aceasta a luptat și luptă fără preget poporul nostru. Și să nu uite urzitorii unui nou război că țările iubitoare de pace din Europa, așa cum se arată în Declarația de la Moscova sînt în stare să întimpece așa cum se cuvine pe cei ce se vor încumeta să le atace. Susțin din toată inima hotărîrile luate la Moscova în vederea apărării păcii în Europa.

Anghel Butnaru
țaran muncitor din satul Ungheni, raionul Tecuci

A 70-a aniversare a tovarășului dr. Petru Groza

Tovarășului dr. Petru Groza
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romine

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine vă trimit, iubite prieten și tovarăș, calde felicitări cu prilejul împlinirii a 70 de ani.

Încă în anii întunecați ai regimului burghezo-moșieresc, dumneavoastră v-ați alăturat luptei forțelor democratice antifasciste pentru pace, democrație și progres social. În timpul celui de-al 2-lea război mondial ați participat la lupta pentru răsturnarea dictaturii militarofasciste și trecerea Romîniei de partea lagărului antihitlerist.

Oamenii muncii din țara noastră văd în luna August 1944, a desfășurat o activitate plină de energie pentru înfrîngerea cercurilor reacționare, pentru înfăptuirea transformărilor democratice, pentru apărarea independenței patriei. Ați câștigat stima celor mai largi straturi ale poporului nostru, ca slujitor credincios al intereselor patriei, ca militant neobosit pentru pace și prietenie între popoare, pentru prietenie și colaborare frățescă cu țările lagărului democratic, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Noi vă urăm, iubite tovarășe Groza, ani mulți de sănătate, fericire și muncă rodnică pentru dezvoltarea și întărirea Republicii Populare Romine

Comitetul Central
al
Partidului Muncitoresc
Romîn

Consiliul de Miniștri
al Republicii
Populare Romine

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE
A REPUBLICII POPULARE ROMINE

DECRET

Pentru conferirea Ordinului Steaua Republicii Populare Romine clasa I tovarășului dr. Petru Groza, Președinte'e Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

Cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la nașterea tovarășului dr. Petru Groza, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, pentru merite deosebite în opera de făurire și întărire a Statului democrat-popular,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, decretează:

I. Se conferă Ordinul Steaua Republicii Populare Romine clasa I, tovarășului dr. Petru Groza, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine.

Vicepreședintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale

M. Sadoveanu

A. Bunaciu

București, 6 decembrie 1954

Cu ajutorul tinerilor din sat

Echipa de teatru din Gura Aninoasei în toiul pregătirilor pentru concurs

Iordache Grădinaru avea treabă spre deal. Parcă mai vesel l-ar fi fost să umble alături dacă nu de o fetișcană, măcar de un prieten cu care să urce fluierând. Tot purtându-și așa gândurile ajunse-n dreptul casei lui Cornel Șerbănescu cu care joacă-n piesa de teatru.

— Vii și tu în sus, Cornele? îi strigă el din drum.

Cornel îi răspunde rîzînd, să meargă sănătos că el are ceva de lucru. Se pricepe la dulgherie și acum grăbea să isprăvească decorul încropit din resturi de scinduri de la construcția școlii lor noi. Seara avea loc repetiția pieselor de teatru „Mitrea Cocor” și „Pirleazul”. Dacă mai rămînea vreme, urma să se distribuie și rolurile din „Digul de la Malu”. Ori-cum, gîrdulețul și fîntina din piesa „Pirleazul” trebuiau să fie gata pînă-n seară.

Drag îi este tînarului țaran muncitor Cornel Șerbănescu să joace în piese de teatru. În cea nouă, „Digul de la Malu” va fi administratorul domeniilor. În „Mitrea Cocor” e chiburul. Țăranilor muncitori din Gura Aninoasei ca și oamenilor muncii din Berca și Ojasca, unde echipa de

teatru a fost în schimb de experiență, le-a plăcut jocul lui din piesa „Mitrea Cocor”. Sînt însă și unii care se uită chiondărîș la cei din echipă. Așa e chiburul Ilie Straton care parcă se vede-n oglindă în rolul interpretat de Cornel Șerbănescu.

— Caravana — s-a auzit într-o seară glasul copiilor. Voia bună a cuprins tot satul ca de obicei cînd vine film. Veselia tinerilor din echipă însă, era fără margini. Nu numai că venise caravana cinematografică dar ea adusese filmul „Mitrea Cocor”. Totuși, a doua zi, Cornel umbla posomorît. Filmul îi arătase slăbiciunile interpretării sale.

— Saltă capul flăcăule. Asta să te-ndîrjească — îi spuse atunci secretarul organizației de partid. Comunistul îl sfătui să ia cartea de la bibliotecă, să studieze cu temei rolul, ca nimeni să nu-l întreaacă la concurs. Nu-i ușor să te înfrunți cu cei din Pleșcoi, din Valea Teancului.

Nerăbdarea cu care sînt așteptate zilele concursului de cei 16 tineri ai echipei, a cuprins în ultimul timp întreaga comună. Toți se pregătesc. Tovarășul Niculescu, responsabilul echipei de teatru a pus ochii pe un

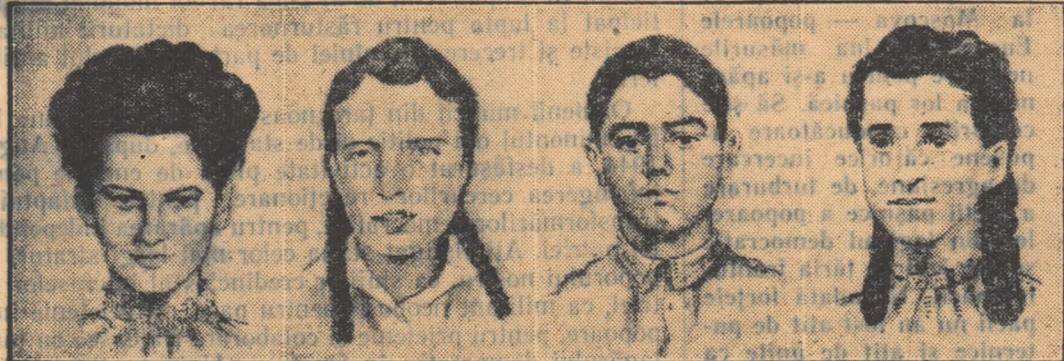
scrier al bătrînilor săi, bun la decor. Dumitra Mircea, care o are în echipă pe cumnată-sa, a pregătit tot pentru decor o scoarță. Secretarul sfatului popular, pe care-l vezi adesea la repetiții, s-a îngrijit de lemne, gaz și toate cele trebuitoare.

— Eu am să împrumut o bonetă albă de la dispensar, spune isteafa Elena Buturugă.

— Eu o maramă din Cojanu, zise Nela Ionescu.

Dacă vrei să le rămîi prieten, să nu le amintești surorilor Ionescu sau fraților Negraru, cum se burzuluiiau la început mamele lor, cînd le întirziau copiii pe la repetiții. Nici Vicuței Georgescu sau Aurichii Petroiu să nu le pomenești că pe atunci, oricum le erau rolurile, ele tot cu ochii în jos jucau. Se schimbă ea fața comunei, dar oamenii. Pe locurile unde înainte vreme țărani muncitori cădeau istoviți de munca ce-și vărsa roadele în buzunarele fără fund ale moșierilor, se discută acum, în serile de iarnă, teme de politică internațională. Se frămîntă cu aprindere probleme de interpretare artistică, a unui gest, a unui cuvînt.

Mălina Cajal

Aurica Petroiu

Ioana Ionescu

Sandu Petroiu

Geta Burhală

Un nou și drag prieten: sportul

Un popas cît de scurt în comuna Răcăciuni din raionul Bacău, îți dăruiește prilejul să întâlnești un aspect necunoscut satelor noastre pe vremea burghezo-moșierimii: sportul.

Cei 135 de membri ai colectivului sportiv care activează pe lângă cîminul cultural se întrec cu însu-

șire în concursurile de volei, oină, șah, tenis de masă, fotbal sau în concursurile speciale pentru trecerea normelor G.M.A. Peste 200 de tineri din comună poartă cu mîndrie insigne G.M.A. semn al îndrăznelei, voinței și dîrzeniei lor. Alții 70 de țărani muncitori se pregătesc pen-

tru trecerea ultimei norme: cursa cu obstacole.

Pentru a asigura condițiile necesare unei bune desfășurări a sportului și pe timpul iernii, cîminul cultural s-a îngrijit pentru repararea celor 15 perechi de schiuri, a meselor de șah și de tenis de masă, etc.

Satul Morotești, din raionul Brăila, trăiește clipe deosebite. La sediul gospodăriei agricole colective „Hristo Botev” au apărut numeroase drapele și lozinci. Ograda gospodăriei strălucește de curățenie. Colectiviștii din Morotești sînt inimoși la treabă. Cu mîinile lor harnice au strîns bob cu bob rodul de pe cele 199 ha. de teren arabil. Cu toată seceta care a bîntuit aici, ei au scos producții sporite la hectar. Orzul a dat o producție medie la hectar de 1.747 kg, iar porumbul 2.829 kg.

Acum, la sfîrșit de an, colectivității au trecut să-și împartă roadele muncii lor. De aceea, colectivității au venit la sediu gătiți ca de sărbătoare.

Pe la vremea prînzului a în-

Răsplata muncii în gospodăria colectivă

ceput ședința festivă. Darea de seamă a fost citită de tov. Neagu Țigău, președintele gospodăriei colective. Din ea a reieșit activitatea colectivității pe întreg anul 1954. Ei au avut planificate să facă în acest an 11.651 zile-muncă. Însă, aplicînd just normele, au făcut numai 9.614 zile-muncă. Astfel valoarea unei zile-muncă a crescut mult. Pentru fiecare zi-muncă au revenit peste 19 kg. cereale și altele.

În jurul magaziei s-a strîns lume multă. Socolitorul Stelian Leu citește lista celor care urmează să-și primească răsplata muncii. Gheorghe S. R. Turcu a făcut împreună cu soția și un copil 646 zile-muncă.

Astăzi, duce acasă floarea soarelui și restul de produse. Porumbul l-a dus mai înainte. În total primește 12.330 kg. cereale.

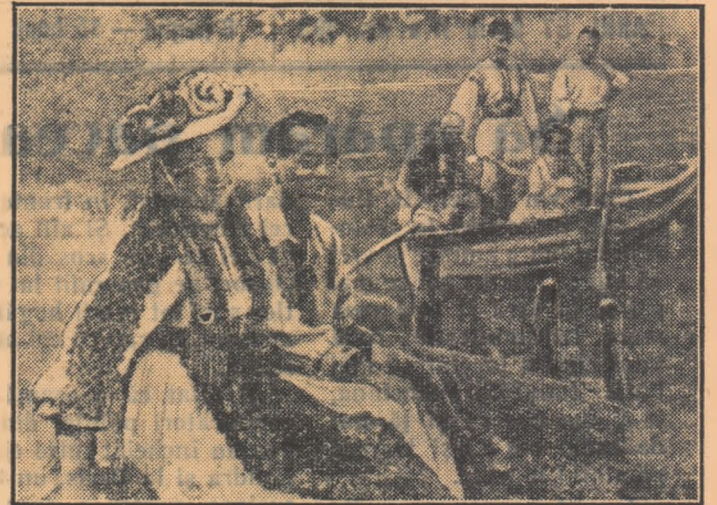
Căruțele au ajuns în ograda acestui colectivist frunțaș. Abia au loc înăuntru. Curtea e plină de nutreț pentru hrana vitelor. Porumbul e virfuit cu știuleți de toată frumusețea.

— Ce te uiți așa la porumbar? îl întreabă Gheorghe S. R. Turcu pe țaranul muncitor Niță Petrache. Vrei să știi cît am băgat în el? 20 de căruțe virfuite cu știuleți. Însor-te și tu și vino zi de zi la muncă și să vezi la anul că n-o să mai ai unde pune roadele.

Festivalul filmului pentru sate

Între 15 decembrie 1954 și 15 martie 1955, Ministerul Culturii, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organizează „Festivalul filmului pentru sate”.

În toate satele patriei, acolo unde există aparate de proiectie la căminele culturale, gospodării colective, G.A.S. sau S.M.T. se vor prezenta numeroase filme. În comunele și satele unde nu există aparate de proiectie, vor veni caravanele cinematografice să prezinte filme de un mare folos țărănimii muncitoare. Printre ele se numără filmele artistice „Scanderbeg”, „Sadko”, „În sat la noi”; filmele documentare „Povestea pătratelor verzi”, „Cum să obținem cantități bogate de lapte”, precum și numeroase jurnale agricole.

„Pentru pace și prietenie” se numește filmul în care se înfățișează diferite aspecte de la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care a avut loc în anul 1953 la București. El este unul din filmele ce se vor prezenta în timpul „Festivalului filmului pentru sate”.

Învirtita și ceardașul în noul cămin cultural

Ușa s-a deschis larg și în sala spațioasă a noului cămin cultural a intrat un grup de tineri gălăgioși. Cum l-au văzut pe moș Mihai Țîfrea au făcut roată în juru-i, trîgîndu-l la joc... Abia a scăpat dintre ei și jocurile au și început. Întîi o învărtită, apoi un ceardaș îndrăcit. Chipul moșului se luminează și mai tare privind la tinerii care muncesc și se desfată laolaltă. Romîni și maghiari și-au înălțat împreună cămin cultural și acum își petrec aici toate ceasurile de răgaz.

Cît s-au mai zbatut țărani muncitori din satul Topa înainte vreme să aibă un lăcaș de lumină! Era prin 1936 cînd s-au strîns cîte 5.000 lei de căciulă, bani grei cu care se lua o vacă pe atunci. Dar cu banii țărănilor muncitori, bogății romîni și maghiari și-au ridicat case mari. Cui să te plîngi pe acea vreme?

Asupriții de ieri, romîni și maghiari, n-au uitat și nu vor putea uita vreodată cît au îndurat. Dar nici visul drag de a avea cămin cultu-

ral nu l-au părăsit. L-au purtat cu ei an de an. Acum, el a prins viață. Prin autoimpunere și muncă voluntară și-au ridicat cămin cultural, cu care nu se mîndrește numai satul Topa și comuna Boiu, ci întreg raionul Sighișoara. În zilele cînd munca cîmpului le îngăduia, tineri și bătrîni, romîni și maghiari, își treceau cu voie bună cărămi-zile din mîna în mîna, săltau lemndria, ajutau la căratal nisipului. S-au făcut astfel 800 zile-muncă cu rădele și peste 1.000 zile muncă voluntară cu brațele. Neobosiți și plini de însușețire au fost tot timpul comuniștii, între care Gavril și Ioan Aldea. Au muncit cu trager de inimă utemiștii Ilie Teaculă, Șteu Teofil și mulți alți țărani muncitori ca Sacacs Vasile, Ioan Balu, Boitas Sever. Cu toții au contribuit în largă măsură la făurirea cîminului cultural, atît de drag țărănilor muncitori romîni și maghiari din sat.

M. Grigoriu
corespondent

Niță Petrache nu zise nimic. Îi părea rău că nu s-a înscris și el în colectivă. Știa că și fratele lui se numără printre colectivității frunțași. De exemplu, Niță Marin primise pentru cele 452 zile-muncă făcute împreună cu nevastă-sa 8.888 kg. cereale.

Spre seară, aproape tot satul cunoștea veniturile primite de colectivități. Mulți membri duseseră acasă între 5.000—8.000 kg. cereale. Cînd a auzit Neculai Țîrlea și-a trîntit căciula de pămînt.

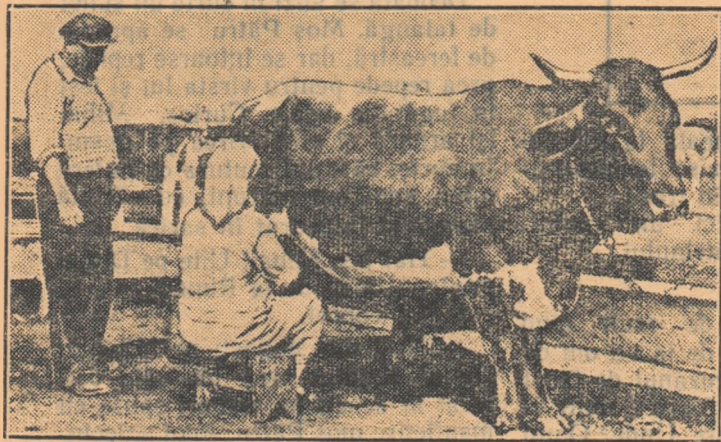
— Așa-mi trebuie, a spus el vecinului său Ion Bobi. Vorba ceea: „unde nu-i cap, vai de picioare”. Nu mă las pînă nu-mi lămuresc și eu soția și, cît de curînd, înainte cerere de înscriere.

B. Ion

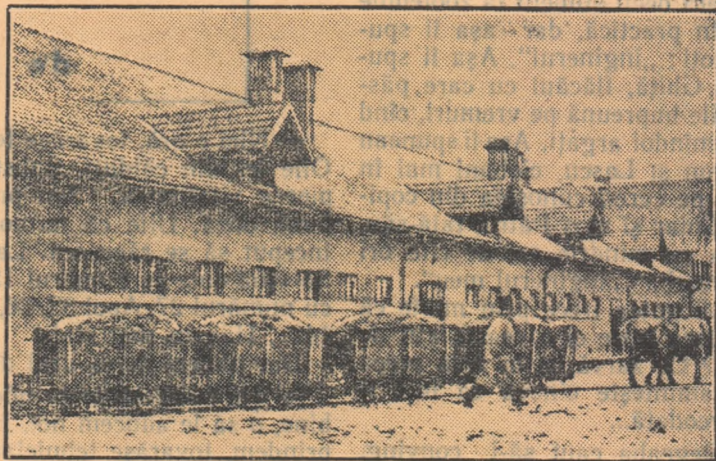
Cresterea animalelor izvor de bogăție

Constantin Adochiței, Erou al Muncii Socialiste, sfătuiește îngrijitorii de vite de sub îndrumarea sa să folosească cele mai înaintate metode la mulsul vacilor.

Fotografia din stînga înfățișează pe Constantin Adochiței supraveghind mulsul vacii Coca de la care se obțin zilnic 38 litri.

★
In fotografia din dreapta: la grajdurile G.A.C. din Bod, raionul Stal'n, se aduc zeci de vagoane de borhot — hrana cea mai bună pe timp de iarnă.

A coborît în sat

turma de oi a întovărășiților

Cu multă nerăbdare au așteptat cei din Rucăr, raionul Muscel, să se întoarcă în sat oile întovărășiților. Știau că astă primăvară foarte multe din oile celor 127 familii înscrise în întovărășirea zootehnică, erau bătrîne și slabe. Acum, în prag de iarnă, voiau să le vadă cum arată. Mai ales că unii chiaburi ca Idor Gh. Ion și Ion Gh. Istrate vînturaseră prin comună fel de fel de zvonuri. Spuneau că jumătate din oile întovărășiților au murit de găbează și că cele ce au mai rămas sînt mai jigărite ca înainte.

Cele 700 de difuzoare din Rucăr au anunțat că a coborît în sat turma de oi a întovărășiților. Pe uliți a început forfota. Mulți crescători de oi au pornit spre micuța cîmpie de la poalele „Pleșei”. Aici, nu departe de comună, vor ierna oile întovărășiților.

— Faceți loc să trec, oameni buni! Faceți loc — se auzi o voce din urmă.

Cîtiva se opriră și priviră. Era Gheorghe N. Tiucă un om de peste 60 de ani, care părea tare grăbit. Avea în căruța niște oi.

— Ale cui sînt, moș Tiucă? îl întreabă Ion Olteanu. — Ori le-ai cumpărat acum? fiindcă auzisem că dumneata te-ai înscris cu toate oile.

— M-am înscris fiule, însă numai cu cele patru ale mele. Astea două sînt ale babei. Credea că are să fie mai cîștigată de la stîna particulară. Dar s-a păcălit. N-a primit toată vara decît 3 kg. de brînză de burduf pentru fiecare oaie. Și la pășunat a dat 80 de lei. Eu am primit de la întovărășire cîte 6 kg. brînză de fiecare oaie, iar pășunatul m-a costat pe jumătate cît a dat baba.

Ion Olteanu tăcu. Ii părea rău că nu a avut și el oile în întovărășire. După socoteala făcută a pierdut anul acesta 18 kg. de brînză. Apoi, la pășunat a plătit cu 120 de lei mai mult ca întovărășitul Gh. Soare, care are tot atîtea oi ca și el. Totuși, în inima lui Ion Olteanu a mai rămas o urmă de îndoială. N-a văzut încă oile întovărășiților. Pe urmă nutrețul, saivanul... Tot pentru acest lucru merg acolo și Cristache Aureli, Sever Bolălău și alții.

Iată-i acum; mirați de frumusețea oilor și mai ales de construcția adăpostului! E un saivan mare, în care pot fi adăpostite aproape 1.000 de oi. Construirea saivanului au hotărît-o întovărășiții în vară, însă unii membri nu voiau să audă cu nici un chip de o treabă ca asta.

— Cu ce să ridicăm saivanul?

ziceau unii. — Bani nu-s, materiale la fel, ziceau alții. Și iată că le-au venit în ajutor întreprinderile forestiere din jur și cooperativa din comună. Și-au făcut rost de bani pentru ridicarea saivanului vînzînd cei zece porci crescuți la munte pe lingă stîna. Fiecare întovărășit a dat ajutor pentru sîringerea la vreme a finului de pe cele 13 hectare date în folosința lor de către stat. Prin mai, întovărășiții au fost înștiințați să meargă la stîna pentru tunsul oilor. Fiecare membru și-a tuns oile lui. Cine a avut mai mulți miei a valcrificat o parte prin cooperativă sau și-a oprit unele mielute pentru prăsilă. La fel, brînză a fost împărțită întovărășiților după numărul oilor înscrise.

Turma de oi a întovărășiților a sosit. Oi grase și frumoase. Nu lipsește nici o oaie. Au venit să le vadă și comunistii Stelian I. Cosma, Gheorghe I. Soare, Gheorghe N. Tiucă și alții. Ei au fost aceia care au pășit primii pe această cale nouă. Cuvîntul lor cald, plin de învățătură, i-a îndemnat pe mulți țărani muncitori să le urmeze pilda.

I. Belciugan

Folose'le contractărilor de animale

Pentru care
au primit
pînă în
prezent

155.821
LEI

CONTRACT
INTRE
O.R.A.C.A.
GOSPODĂRIA AGRICOLĂ
COLECTIVĂ
CHECEA și TIMISOARA

LIVRIND
131 PORCI

UN AUTOCAMION
DE MARE TONAJ

Unitățile de stat și cooperatiste din regiunea Timișoara se ocupă îndeaproape de munca de contractare și achiziții de animale. Anul acesta numai organele O.R.A.C.A. din regiune au încheiat un număr de 7.184 contracte cu gospodăriile colective și cu țărani muncitori cu gospodării individuale.

Pentru gospodăriile agricole colective, încheierea acestor contracte cu statul este un izvor mare de ve-

La început, gospodăria colectivă nu a avut ferme zootehnice. Doar cîtiva cai mărunți, osteniți de greul muncii. Incolo nici picior de vită.

Așa a fost la început, însă prin munca și cu ajutorul împrumutului de la stat, membrii tinerei gospodării au sporit treptat avutul obștesc. Azi și-e mai mare dragul să privești cele 33 vaci de rasă Sviț, turma celor 624 oi merinos și cei 77 porci și 20 cai. Vitele sînt mîndria colectivității, sînt un adevărat izvor de bogăție. Numai din produsele lactate și de pe cei 300 porci și 170 miei contractați, o parte cu cooperativa și o parte vînduți pe piața liberă au încasat anul acesta 160.500 lei. De cînd s-a dezbătut proiectul de Directive al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, toți colectivitățile din Șura Mică-Sibiu au hotărît să sporească numărul vitelor. Astfel, în următorii 2-3 ani numărul vacilor va fi mărit treptat pînă la cel puțin 50. Turma de oi va ajunge la peste 1200. Scroafele fătătoare vor fi și mai numeroase.

Brigadierul zootehnic Oprisor Lazăr nu mai are odihnă. Mereu îl vezi ba la grajdul vacilor, ba la cîina porcilor ori la saivanul oilor.

Peste tot dă sfaturi și pune el însuși mîna acolo unde este nevoie de ajutor. Moș Gheorghe Șoneanu, grăjdarul, toată ziua robotește printre vaci. Le țesală, le hrănește și le adapă la vreme. Așa știe el și din cartea pe care o poartă tot timpul în buzunar și de la cercul agrozootehnic. De un lucru este nemulțumit moș Șoneanu: de grajdul vacilor. Nu-i bun; nu-i așa cum zice cartea. De aceea, în adunarea în care a fost discutat proiectul de Directive, a fost primul care a cerut cuvîntul. „Vacile ne dau lapte, vișet — a spus el — dar noi ne-am gîndit să le facem mai degrabă adăpost bun?! Propun să pornim la zidirea grajdului chiar din toamna asta...” Și prin luna octombrie, s-a început construirea grajdului, la marginea satului, în cîmpul gării. „Dar nu-i orice fel de grajd — spune mîndru moș Șoneanu — ci un grajd mare cu canalizare, lumină electrică... În el vor avea loc peste 50 vaci”. În apropierea grajdului, în anul 1955, vor construi o maternitate pentru scroafe. Prin 1956, vor mai ridica un saivan pentru oi. „Va fi un adevărat sat zootehnic!” adăugă glumeț moș Șoneanu privind în anii viitori minunatele construcții ce le vor înălța.

Vitele vor avea hrană din belșug. Consiliul de conducere a hotărît să sporească baza furajeră chiar din primăvara anului viitor. Vor fi semănate încă 10 hectare sfeclă pentru vite; lingă tarlaua cu lucernă ce se întinde pe o suprafață de 56 hectare se vor mai semăna încă 6 ha. lucernă și 12 ha. borșeag. Cele 60 ha. fînețe vor fi curățite de mărăcin și mușuroaie spre a mări producția de fîn.

...Peste vreo doi, trei ani, dacă vei merge în gospodăria colectivă „Drumul libertății” din Șura Mică, raionul Sibiu, colectivității te vor poști simplu: „hai să ne vezi și satul zootehnic...” Hărnicia lor dovedește de pe acum că așa va fi.

Construcții pentru animale

Construcții... tot mai multe construcții pentru animale, așa prevede proiectul Directivelor. Așa au hotărît să facă și colectivitățile din comuna Bătrîni, raionul Teleajean.

Cu sprijinul și îndrumarea permanentă a organizației de bază și cu ajutorul tehnicienilor de la raion, colectivitățile au terminat construcția unui saivan de oi, au reparat un grajd pentru vaci, o remiză pentru adăpostitul uneltelor, etc.

D. Bejenaru
corespondent

Nu era decât student la zootehnie venit în practică, dar așa îi spuneau toți: „inginerul”. Așa îi spuneau și Ghiță, flăcăul cu care păștuse oile împreună pe vremuri, când erau amândoi argați. Așa îi spuneau și Miron și Lascu, ciobani mai în vârstă, pe care-i cunoștea din copilărie. Chiar și moș Pătru, tată-său, spunea cu mândrie ori de câte ori venea vorba: „inginerul meu”.

Cui îi putea trece prin minte că se va isca între ei o ceartă atât de aprigă? Că zarvă ca în ziua aceea nu-și amintește cineva să mai fi fost vreodată...

— Degeaba caut să-l conving, zise „inginerul” către tehnician. Am pierdut deja două ceasuri, dar mi s-a explicat în zadar. O ține una și bună, că nu ne lasă.

Tehnicianul era de un an prin locurile acestea și cunoștea oamenii...

— În loc să răspundă „inginerului”, el se adresă direct bătrînului:

— Așa ai făcut dumneata, moș Pătrule, și cu aparatul de smîntînit, și cu mașina de tuns, și cu putineul rotativ...

— Alea au fost altceva.
— Orice se aduce nou aici, privești cu dușmănie, dar pe urmă te bucuri și d-ta.

— Toate ca toate, dar asta nu merge, — zise bătrînul. Auzi dumneata — făcu el mirat, uitîndu-se în jur — să faci „însămînțare artificială”? Asta nu se poate! Aici nu se poate! Dați-mă pe mine afară și pe urmă faceți ce vreți. Dar eu nu vă las! Auziți voi? Nu vă las! Nu vă las!

Cuprins de furie, bătrînul striga din ce în ce mai tare. În cele din urmă tăcu. Cîteva clipe trecură într-o tăcere încordată. Apoi bătrînul începu să vorbească din nou, parcă mai potolit, dar mocnind ca un foc gata să izbucnească.

— D-ai-a lăsat Dumnezeu oia și berbec... să se împerecheze. Și acum a vii tu cu siringa să faci o injecție și gata! Oți fi înebunit voi, dar eu nu vă las ca să pingăriți focmai aici la mine...

— Ce facem? întrebă tehnicianul pe „inginer”.

— Ne facem datoria, tovarășe!

În camera de curînd văruiată, improvizată pentru însămînțarea artificială, „inginerul” își orîndui pe măsura flacoanelor, își pregăti instrumentele.

— Nu s-ar putea să amînăm pentru miine, tovarășe „inginer”?

schită de MARIN IONIȚA

— Nici o oră, tovarășe tehnician. Ofe ies din călduri. Substanța își pierde vitalitatea. Am pregătit o bună doză. Uite că termosul a și început să se răcească. La treabă! Să vină oia cu numărul 15 și oia cu numărul 27. Apoi 33, 36, 78, 112, 142... Hai, ce mai stați!

Dar nimeni nu se urni din loc.
— Nu vreți să le prindeți? Hei, bine, o să le aducem noi. Hai să le prindem, tovarășe tehnician!

Însă bătrînul le-o luă înainte și se așeză în ușa țarcului, strîngînd măciuca în mînă, gata să lovească.

— Să nu vă apropiați! Vă sparg capetele!

În spatele lui se adunară ceilalți ciobani și se proptiră în ciomege.

— Și tălică, nea Miroane? Miron scuipe în palmă și apucă mai zdravăn ciomagul.

— Tată, lasă-mă să trec! se rugă „inginerul”.

— Nici mort! răspunse minios bătrînul.

La aceste vorbe, „inginerul” se răsuci spre tînărul de lîngă el și răsîndu-se aproape, spuse:

— Tovarășe tehnician, te rog să îmi măsoari.

— Ce pot să fac? Spuneți!

— Ce să faci? Nu mă interesează! Fă ce vrei! Asigură-mi numai condițiile de lucru.

— Cum?!...

— Ia-i măciuca din mînă! Lea-gă-l de țarc!

— Așaaa?! zise bătrînul. Să-mi ia măciuca? Să mă lege de țarc? Să mă lege ca pe-un nebun? Sînt eu nebun, Mihai? De, oi fi înebunit, dacă spuneți voi... să-mi ia măciuca? Uite, i-o dau eu! Ți-o dau țiel! Cu măciuca asta am dat jos de pe cal boierul. În ea îmi sprijin bătrînețea. Ia-o tu acum... și dă-mi cu ea în cap!

Bătrînul își scoase căciula, îi dădu drumul jos pe iarbă și se aplecă în fața lui Mihai.

— Hai, dă! Lovește, ce mai stai?

Toți erau împietriți și muți. Doar vîntul bătea încetîșor în frunze, iar ele foșneau ca foile unei cărți.

— Poate că sînt eu nebun, — zise din nou bătrînul, ridicînd nedumerit din umeri. — Poate că sînt nebun, mormăi ca pentru el și porni cu pași rari, apăsați, fără să vadă încotro.

— Tată! îl strigă Mihai, tată!

Dar bătrînul se îndepărta încet, cu umerii aduși, cu capul plecat. Vîntul îi flutura pletele albe și iarba se leșăna în jurul lui. Mihai luă căciula de jos și o strînsă în mînă. Avea lacrimi în ochi și-i tremurau buzele ca la copii cînd sînt gata să plîngă. Miron își șterse și el ochii cu podul palmelor. Toată lumea era copleșită. Plecarea bătrînului îi apăsa pe toți. Cel dintîi își reveni Mihai, „inginerul”. Se scutură ca străbătut de un fior și porunci:

— La treabă! Aduceți oile cu numerele 15 și 27.

Glasul lui îi trezi pe toți, ca o răbufnire rece de vînt. Ciobanii lăsară ciomegele din mînă și intrară în țarc să prindă oile. Mihai începu să lucreze tăcut, cu făcile încleștate. După ce termină, se spălă în pripă pe mînă și își dezbracă halatul.

— Curăță dumneata te rog instrumentele — îi zise tehnicianului — și așează-le în trusă.

Leși apoi fără nici un cuvînt. Porni pe urmele bătrînului.

★

Se întunecase de mult cînd ajunse în sat. Află de la un om că bătrînul fusese la cazanul de făcut țuică, unde băuse foarte mult și că după aceea plecase. Unde? Omul nu mai știa ce să răspundă. Mihai îl căută peste tot și de-abia către miezul nopții îl găsi chirchit lîngă un gard. Bătrînul era parcă în nesimțire. Mihai îl ridică pe brațe și porni cu el de-a lungul ulițelor. Îl purta pe brațe ca pe un copil adormit. Cînd ajunse în camera lui de la gospodărie, Mihai îl așeză ușor pe pat, aprinse lampa, îl descălță, îl acoperi cu grijă și rămase în picioare la capul lui. Bătrînul se frîmînta în pat și gemea prin somn. Dar după un timp se potoli și adormi liniștit. Mihai trase un scaun lîngă pat și se așeză.

Se revărsau zorile cînd moș Pătru se trezi. Se ridică într-un cot și privi mirat în jur. Încetul cu încetul începu să priceapă unde se afla. Mihai dormea pe scaun, cu bărbia sprijinită în piept. Bătrînul începu să facă socoteala timpului. Știa că băuse, își aducea aminte că se culcase lîngă gard, așa, cu inima pusă, dar mai departe... ce-a fost mai departe?... Poate că Mihai l-a căutat, a dat de el acolo și l-a adus aici, l-a culcat în patul lui și el, bietul copil, a stat toată noaptea pe scaun. Un val de dușeșie îl cuprinsese pe bătrîn. Și de ce se certase? Poate că știa el ceva, Mihai. Dacă n-ar fi știut, nu s-ar fi apucat. Și dacă-ar fi fost rău nu l-ar fi lăsat cei de la conducere. Se găsise el mai cu moș să-l oprească, tocmai el, în loc să-l ajute. Și Mihai asta aproape nu-l mai cunoștea. Se schimbaseră mult pe acolo pe unde umblase. Cînd era la stîna, era mai altfel, mai sălbatic parcă. Cînd a dat odată în el era gata să i-o întoarcă și acum iată că l-a cules de pe drum și l-a adus ca pe un copil... Nu, un astfel de om știe el ce face. Niciodată nu simțise bătrînul în el atîta dragoste. Se dădu jos din pat și pași încet, numai în ciorapi, apropiindu-se de scaun.

— Mihai! Bă, Mihai! Mihai, tată! Mihai, — îl strigă el încet și blînd. Dar Mihai dormea așa de adînc, încît nu-l auzi. Bătrînul vru să-i pună mîna pe creștet însă privirile îi căzură peste patul răvășit, cu cearșaful plin de noroi. Inima i se strînsă. Cătă speriat spre băiat. Dar Mihai dormea și zimbea prin somn. Bătrînul simți în clipa aceea c-ar muri de rușine dacă Mihai s-ar trezi. Scaunul se mișcă și Mihai... deschise ochii.

— Nu mai dormi? îl întrebă el pe bătrîn, surîzînd.

Moș Pătru se zăpăci de-a binelea.

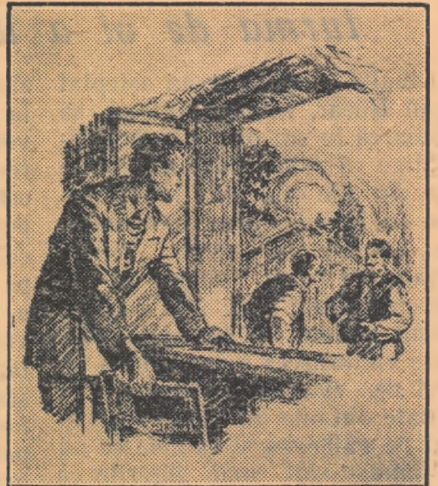
— Păi... de... vezi... asta... cum să zic...

— Lasă că nu e nimic, îl liniști Mihai, vîzîndu-l că nu-și mai ia ochii de la pat.

Deodată se auzi în curte un sunet de talangă. Moș Pătru se apropie de fereastră, dar se întoarse repede, prea repede pentru vîrstă lui și ieși în fugă din odaie. Curios, Mihai își aruncă și el privirea pe geam. În curte, bătrînul scutura cu putere mîna unui om mărunt, cu căciulă neagră și înfășurat în sarică.

— Hai jos, Mihai! Uite pe Dima, prietenul meu de la Runcul Mihai coborî.

— Nu-l mai cunoști pe Mihaiță, Dima? Băiatul meu, bă, ăla de-l suiai în desag pe măgar, spuse cu însuflețire moș Pătru. Apoi aplecîndu-se la urechea prietenului, îi zise încet, ca în taină: e „inginer”, bă! Mihai întinse mîna păstorului.

— Ptiu, bată-te să te bată, că mare te-ai mai făcut! se minună Dima.

Apoi se adresă bătrînului: iacă am adus niște oi la stația voastră de însămînțări artificiale.

— Tu crezi că sînt bune de ceva însămînțările astea „artificiale”, Dima?

— Artificiale, Pătrule, nu „artificiale”; mă, greu mai ești de cap. Păi tu pe ce lume trăiești? Uite! Vezi căciula asta? ia-o în mînă. Hei! ce zici de ea? Lucește?

— Lucește.

— E creată?

— E. Astrăgan curat, Dima. De unde, că voi aveți numai țurcane!

— Aci te vreau, zise șiret ciobanul cel mărunt. Oile noastre au fost însămînțate anul trecut cu sămînță de berbec astrahan... Asta-i!

— „Artificial”?

— Da, artificial. Hei, ce zici?

— Mă, nu mînți?

— Hei, asta-i. 300 de miei, auzi? 300!

— Sînt unii care nu cred, intră în vorbă Mihai.

— Ția trebuie să fie tare proști, spuse ciobanul măruntel. Știința, Pătrule, știința mă, făcu el cu mîna ridicată de parcă ar fi fost un mare om de știință, apoi începu și el să ridă de gestul lui. Ai tu nițel grijă de oi, Pătrule, că mă duc să vorbesc cu directorul.

— Ce zici de unchiul Dima? — întrebă Mihai, cînd acesta se îndepărta.

— E om de ispravă. A scos boierul în brînci în pașnouă, nu-l știu eu?!

— Dar de chestia aceea cu... însămînțările?

— Bă Mihai, bă... știi una? Lasă-mă să te sărut.

Din Patria Constructorilor Comunismului

Zile de început de iarnă în colhoz

În drum spre Stavropol am poposit în satul căzăcesc Feldmarșalskaia, care poartă numele acesta pentru că pe vremuri, pe aici a trecut cu oștile sale marele comandant rus feldmareșalul Suvorov.

Pe ulițele satului, treceau care încărcate cu grâne și alte produse, dobândite de colhoznici pentru zilele-muncă lucrate în gospodăria obștească. Din când în când, vedeai autocamioane, care aduceau cele din urmă nutrețuri de pe câmp la fermele de vite. În curtea centrală a S.M.T.-ului și a colhozului, oamenii lucrau de zor la repararea mașinilor și inventarului agricol.

În biroul colhozului se ținea o ședință a comitetului de conducere. Din cele spuse s-a văzut că colhozul „Molotov” încheie cu succes anul agricol. Grâul de toamnă a dat pe o suprafață de 1.800 hectare câte 2.200 kg. la hectar, iar pe ogoarele brigăzii lui Alexei Molcianov — câte 2.900 kg. la hectar.

— Întâmpinăm iarna cu

hambarele pline, cu deplină îndestulare — spune președintele colhozului, Eduard Sobcinski.

Curtea din mijloc a colhozului, cuprinde mai multe clădiri, lucrate trainic din cărămidă și beton și acoperite cu țiglă. În două din acestea se află atelierele mecanice, iar în altele cinci, felurile magazii. În cealaltă parte a curții se găsesc remizele și șoproanele pentru adăpostirea mașinilor, cum și depozitele de legume.

Mașinile sînt rînduite în remize și șoproane după

felurile și mărcile lor. Unele piese mai fine sînt păstrate separat. Părțile metalice ale mașinilor sînt bine unse.

Magaziile de alimente și de legume sînt uscate, curate și bine aerisite.

Fermele de vite se află în trei locuri la marginea satului. Grajdurile au instalații de apă și lumină electrică. În apropierea fiecărei ferme s-au depozitat nutrețuri pentru toată iarna.

— De felul în care vom păstra vitele, mașinile, inventarul, semințele și ie-

lul în care ne vom pregăti pentru însămînțările de primăvară — ne spune președintele — depind izbînzile noastre din anul viitor.

Am poposit în casele colhoznicilor și am stat de vorbă cu aceștia. Ciobanul șef Efrem Kolobov a obținut în acest an la fiecare sută de oi fătătoare cîte 137 de miei. El a dobîndit un venit frumos: 2,5 tone de grîne și 4.000 ruble.

...În serile lungi de iarnă e mare veselie la clubul colhozului al cărui responsabil este Nikolai Beliaev, secretarul organizației de partid a colhozului. Artiștii amatori de aici dau concerte frumoase. La biblioteca clubului sînt multe cărți noi. În zilele de lucru se țin la club lecțiile cursurilor agrozootehnice de trei ani, pe care le urmează 270 de colhoznici și colhoznice. Aici se formează noi maeștri ai recoltelor mari și ai productivității înalte a creșterii vitelor.

V. GORBACIOV

In noile sovhozuri din Kazahstan

Pe malul riului Ișim a răsărit, nu de mult, orașelul de stepă al sovhozului „Telinnii” din regiunea Kokchetavskaia. Acest sovhoz, unul din proaspetele sovhozuri create pe pămînturile înțelenite ale Kazahstanului, a arat anul acesta, 29.000 ha. de noi pămînturi. Case albe, luminoase, cu unul pînă la patru apartamente s-au ridicat de-a lungul străzilor orașelului.

Au fost construite, de asemenea, o cantină, un magazin, o brutărie, apoi s-a amenajat o minune de parc. În cadrul sovhozului funcționează o școală de 7 ani, un spital, un oficiu poștal și o bibliotecă. Seara în orașelul sovhoznic, se aprinde lumina electrică. După o zi de muncă oamenii ascultă la radio muzică, conferințe, piese de teatru.

Mecanizarea lucrărilor la fermele de vite

Statul sovietic creează colhozurilor toate condițiile pentru mecanizarea cît mai rapidă a principalelor lucrări cu volum mare de muncă de la ferme. S-a organizat producția pe scară largă a mașinilor și utilajelor necesare și tot odată li se dau în acest scop colhozurilor credite pe termen lung.

În anul în curs, uzinele produc pentru colhozuri, 34 feluri de mașini și utilaje. Se fabrică pentru prima oară mașinile de tocat nutreț „DKU-1,2”, mașinile de tăiat paie „RSB-3,5”, agregatele de preparat nutrețul „KPK-1,5”, care spală taie, opăresc și prepară cartofii, transportoarele de legume „TK-O” instalațiile mobile de mulș

„PDU-1” și altele.

S.M.T.-urile sînt înzestrate cu escavatoare „ZT-251” pentru săpat șanțuri la instalarea conductelor de apă în colhozuri, cu mașini „KSK-25” pentru săpat puțuri și cu agregate de tuns oile, compuse din șase mașini. Parte din S.M.T.-uri vor primi ateliere mobile de reparații auto, completate cu utilaje și instrumente speciale pentru montarea motoarelor de vînt.

Mecanizarea fermelor de vite reduce într-o foarte mare măsură necesitatea de brațe de muncă, ea ușurează munca și dă posibilitatea să se folosească mai bine resursele de nutrețuri și să se mărească producția animală.

S.M.T. Avdeevskaia din regiunea Stalino a terminat de acum mecanizarea fermelor de vite în toate cele 10 colhozuri deservite de el. Aici apa este pompată în grajduri de 40 motoare electrice cu pompă; s-au instalat 17,6 km. de conducte exterioare de apă. Pentru mecanizarea preparării nutrețurilor s-au instalat peste 130 mașini de prelucrat nutrețul. Una din brigăzile S.M.T.-ului execută în atelierul său mobil numeroase piese necesare pentru montarea mașinilor.

O muncă intensă s-a dus, de asemenea, pentru mecanizarea fermelor de vite și la S.M.T. Aramilskaia din regiunea Sverdlov. În toate cele 11 colhozuri din zona sa, S.M.T.-ul

a mecanizat alimentarea cu apă, mulșul vacilor și opăritul nutrețurilor. În urma mecanizării fermelor, colhozurile deservite de S.M.T. Aramilskaia au realizat economii anuale de peste 30.000 zile-muncă. Dacă în anul 1950 pentru o tonă de lapte se consumau mijlociu 114 zile-muncă, în anul 1953 acest consum a scăzut la 62 zile-muncă.

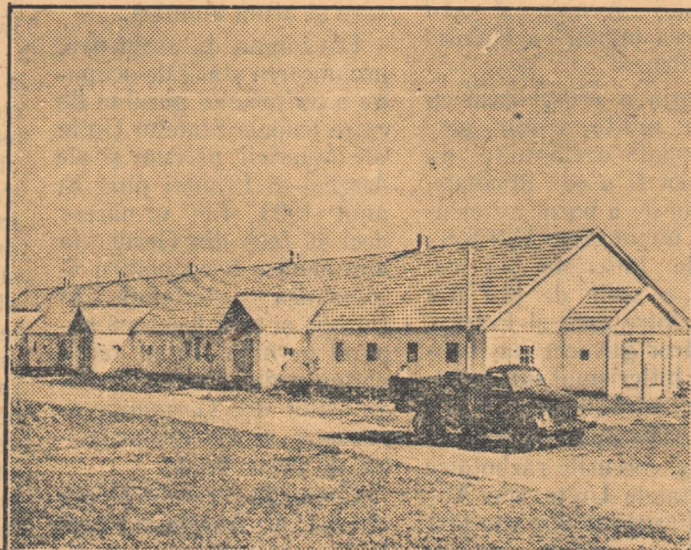
Experiența stațiunilor de mașini și tractoare fruntașe arată ce uriașe posibilități există în colhozuri pentru mecanizarea pe scară largă a lucrărilor de la fermele de vite.

S. GHERASKEVICI
Inginer-șef din Ministerul Agriculturii al U.R.S.S.

Colhoznicii dau o mare atenție creșterii păsărilor, aducătoare de mari venituri.

La o crescătorie de păsări: îngrijitoarele hrănesc găinile care stau în cuști speciale.

Așa arată grajdurile din colhozul „Malenkov”. Ele sînt înzestrate cu instalații electrice, adăpătoare automate și mecanisme pentru transportarea și prepararea nutrețurilor.

Cultivarea porumbului pentru însilozare

Sovhozul „Gorki-2” din regiunea Moscova este o gospodărie vestită în creșterea vitelor. Anul trecut, producția mijlocie de lapte de la fiecare vacă s-a ridicat la 6.144 kg.

Experiența creșterii vitelor ne arată că pentru a obține o productivitate ridicată a vitelor, este nevoie de o puternică bază furajeră.

Noi socotim că cea mai bună cultură pentru însilozare este porumbul. Porumbul dă o recoltă de 60—70.000 kg. nutreț verde la hectar și după calitățile sale nutritive porumbul însilozat nu are seamăn. Porumbul conține procente mari de albumină și zahăr.

Din cele opt soiuri de porumb încercate de noi, cea mai bună recoltă de masă verde a dat-o soiul „Partizanka”, obținută de cunoscutul inovator ucrainean Mark Ozernii.

Cîmpurile păstrate pentru această cultură se ară toamna cu plugul cu antrupiță la adîncimea de 27 cm. Primăvara pămîntul este boronit, pentru a se reține umezeala în sol. Cu 3—4 zile înainte de însămînțare, pămîntul este lucrat cu cultivatorul. În timpul însămînțării, temperatura solului la adîncimea de așezare a semințelor trebuie să fie de cel puțin plus 10 grade. Pentru a se feri semănăturile de ciori, boabele trebuie însămînțate la adîncimea de 8 cm. pe solurile ușoare și de 6 cm. pe solurile grele.

Coaja formată pe pămînt după ploii, este distrusă printr-o ușoară boronire. În timpul vegetației pămîntul se afinează de trei ori între rînduri, de-a lungul și de-a curmezișul.

Prima lucrare de întreținere între rînduri cu cultivatorul tras de tractor se face la mijlocul lui iunie, la adîncimea de 8—10 cm. Înaintea celei de a doua afinări semănăturile sînt îngrășate suplimentar cu îngrășăminte minerale: 200 kg. superfosfat, 150 kg. clorură de potasiu și 100 kg. azotat de amoniu la hectar. Între 20—30 iunie se execută a doua afinare între rînduri, iar la începutul lui iulie — a treia afinare.

Nu e de ajuns să obții o recoltă bună, ci să o și stringi la timp. Porumbul recoltat la vremea potrivită, cuprinde albumină, zahăr și vitamine. Noi recoltăm porumbul cu combinatele.

S. SEMIONOV
Erou al Muncii Socialiste, directorul sovhozului „Gorki-2”

ALBINA

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

Poporul român a urmărit cu cel mai viu interes lucrările conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care a avut loc la Moscova, între 29 noiembrie și 2 decembrie.

La această conferință au luat parte reprezentanții Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, României, Ungariei, Bulgariei, Albaniei, Republicii Democratice Germane, precum și un observator din partea Republicii Populare Chineze. Celelalte state europene, sub presiunea cercurilor conducătoare din S.U.A., au refuzat să participe la această conferință.

Reprezentanții celor 8 state europene au examinat împreună situația primejdioasă pentru cauza păcii, care s-a creat în Europa ca urmare a faptului că unele state apusene și în primul rând Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța, fac totul pentru a grăbi remilitarizarea Germaniei apusene și a o atrage în grupările lor războinice.

Dună ce încercarea de a reinvia militarismul german pe calea așa zisei „comunități defensive europene” (înțelegere militară între statele apusene ce urma să ia ființă sub conducerea imperialismului american) a fost respinsă de popoarele Europei, și în primul rând de poporul francez, guvernele Statelor Unite, ale Angliei și Franței, împreună cu guvernele altor state din Europa de apus, încearcă acum să refacă militarismul german sub altă firmă. În acest scop statele apusene au semnat de curând, la Londra și Paris, noi acorduri care, dacă ar ajunge să fie aplicate, ar spori pericolul unui război în Europa.

Militarismul german este dușmanul de moarte al popoarelor din Europa. În mai puțin de o jumătate de veac el a dezlănțuit două războaie mondiale. Amintirea acestor războaie este vie în mintea tuturor. Aproape fiecare familie din țara noastră sau din oricare altă țară din Europa are de plîns pe cineva care a căzut pe front sau a fost asasinat de hitleriști în spatele frontului.

În primul război mondial, aproape 10 milioane de oameni din Europa au fost uciși, 6 milioane au dispărut sau au fost luați prizonieri, iar peste 20 milioane au fost răniți. În al doilea război mondial au fost uciși 50 de milioane militari și civili.

Tribut greu a trebuit să plătească și poporul nostru. În primul război mondial au fost uciși 800.000 soldați români. Fiecare al zecelea locuitor al țării a căzut pe front. Paguba pricinuită economiei naționale prin război și ocupația germană, a fost de 31 miliarde lei în aur. Pe teritoriile ocupate de germani au fost jefuite peste

1.100.000 tone petrol, aproape 1.300.000 tone grâu, 4.400.000 oi, 3.800.000 kg. lînă și cantități mari din alte avuții ale țării noastre.

Și mai grele au fost pierderile poporului nostru în urma războiului hitlerist. Un milion de oameni au pierit fie pe front, fie de pe urma bombardamentelor, sau lagăre și închisori.

Pagubele materiale pricinuite de jaful hitlerist s-au ridicat la 10.000 miliarde lei, ceea ce reprezintă bugetul României pe 12 ani. În perioada 1941—1944 hitleriștii au jefuit din țara noastră aproape 1.500.000 tone de produse alimentare; peste 10.000.000 tone produse petrolifere; peste 4.000.000 tone de lemne; milioane de tone de grîne, milioane de vite și altele.

Bombardamentele bestiale ale aviației hitleriste, au lăsat urme adânci în orașele și satele din țara noastră. În fostele județe Iași, Baia, Roman, 17.000 locuințe sătești au fost rase de pe fața pământului.

În lagărele de exterminare, înființate de hitleriști în mai toate țările din Europa, au pierit într-un mod îngrozitor milioane de polonezi, ruși, evrei, francezi, cehi și cetățeni ai altor țări europene.

Militarismul german a fost și este totodată și dușmanul de moarte al poporului german. În primul război mondial, poporul german a pierdut 2 milioane de oameni, în al doilea război 7 milioane.

În anii de dinaintea celui de al doilea război mondial guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței, au refuzat să ia măsuri care ar fi putut înfrîna pe hitleriștii germani și împiedica agresiunea hitleristă. Ele au respins propunerile guvernului sovietic de a se încheia o alianță a tuturor statelor europene în vederea menținerii păcii și a împiedicării dezlănțuirii unui nou război. Cercurile războinice imperialiste din S.U.A., Anglia și Franța au căutat pe toate căile să dea mîna liberă militarismului german și să-l împingă împotriva Uniunii Sovietice.

Istoria a arătat însă că forțele militarismului german odată dezlănțuite nu mai pot fi ușor înfrîmate. Înainte de a porni agresiunea împotriva U.R.S.S., trupele hitleriste au copleșit o serie de țări din apus, între care și Franța, ale căror guverne au încurajat hitlerismul în acțiunile lui războinice.

În zilele noastre, sub alt înveliș, cercurile războinice din Statele Unite, din Anglia, Franța și din alte țări capitaliste reinvia această politică care a dus la dezlănțuirea celui de al doilea război mondial. Tocmai o asemenea politică se ascunde în dosul acordurilor

In atenția directorilor de cămine culturale:

Această conferință va fi ținută la prima șezătoare care va avea loc la căminul cultural.

de la Londra și de la Paris. Acordurile de la Paris care au fost semnate de reprezentanții guvernelor Statelor Unite ale Americii, Angliei, Franței, Germaniei apusene și a altor state urmăresc remilitarizarea Germaniei apusene și cuprinderea ei în grupări militare agresive îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și țărilor democrat populare.

Potrivit acestor acorduri Germania apuseană va pune pe picioare o armată de peste 500.000 soldați. Militaristii germani nu ascund însă intențiile lor de a mări efectivul armatei germane occidentale de la 12 divizii pînă la 30, iar apoi pînă la 60 divizii. Încă de pe acum în Germania apuseană există trupe de poliție cu un efectiv de aproape 200 mii oameni și în afară de aceasta așa zisele unități de serviciu și alte organizații militarizate care numără pînă la 250 mii de oameni, așa că de la început Germania apuseană va avea o armată care se ridică la 1.000.000 oameni. La aceasta trebuie adăugați cei două milioane de membri din organizațiile militariste existente, formate din foști participanți ai armatei hitleriste care mențin și acum tradițiile fasciste ale lui Hitler. În felul acesta Germania apuseană va ajunge să aibă de la început cea mai puternică armată din Europa apuseană. În fruntea acestei armate sînt puși de pe acum generali ai fostei armate hitleriste, organizatorii uciderii și jefuirii atît a popoarelor din Europa răsăriteană cît și a celor din Europa apuseană.

Acordurile de la Londra și Paris dau totodată militaristilor din Germania apuseană posibilitatea de a dezvolta fără nicio îngrădire producția de armament de toate felurile, printre care și arma atomică.

Ele impun de asemenea, prelungirea stării de ocupație a teritoriului german de către trupele Statelor Unite ale Americii, precum și ale Angliei și Franței pînă în anul 1998. Ele urmăresc deci să facă din Germania apuseană o bază pentru agresiunea americană în Europa și să folosească poporul german drept carne de tun pentru interesele bogătașilor din Germania apuseană și ale miliardarilor de peste ocean.

Cercurile conducătoare din S.U.A., Anglia și Franța încearcă să ascundă popoarelor aceste fapte. Ele prezintă încercările lor de a forma un bloc războinic al puterilor apusene izvo-rînd, chipurile, din nevoia

de apărare a țărilor respective. Aceasta este o înșelăciune grosolană. Împotriva cui să se apere? Este știut că nimeni și nimic nu amenință țările apusene. Uniunea Sovietică și țările democrat populare duc o politică de pace și afirmă că toate neînțelegerile dintre state se pot rezolva pe cale pașnică.

Cercurile conducătoare din S.U.A., Anglia și Franța încearcă să adoarmă vigilența popoarelor făcînd mare zarvă în jurul așa ziselor „garanții” împotriva unei noi agresiuni din partea militarismului german, pe care le-ar cuprinde acordurile de la Paris.

Poporul nostru ca și alte popoare din Europa știu bine ce valoare au astfel de garanții. Garanțiile puterilor imperialiste apusene n-au împiedicat pe hitleriști să anexeze Austria, să cotopească Cehoslovacia, Polonia, Belgia, Olanda sau Franța. În ce privește țara noastră, guvernul englez și-a retras în 1939 garanțiile date și a dat mîna liberă hitleriștilor să lichideze de fapt independența țării și să prefacă România într-o colonie germană. Armatele hitleriste au intrat pe teritoriul României, care a fost trîntită în criminalul război antisovietic.

Conferința de la Moscova a arătat totodată care sînt adevăratele căi pentru reglementarea problemei germane și pentru asigurarea păcii popoarelor europene. Declarația țărilor europene arată că pentru rezolvarea problemei germane este necesar, în primul rînd:

Să se renunțe la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare; să se realizeze un acord cu privire la efectuarea în 1955 a unor alegeri libere pe întreaga Germanie și să se constituie pe această bază un guvern al întregii Germanii, al unei Germanii unite, democratice, iubitoare de pace. Atunci va deveni în sfîrșit posibilă încheierea unui tratat de pace cu Germania, ceea ce este necesar pentru consolidarea păcii în Europa.

Conferința de la Moscova a arătat că o adevărată securitate în Europa poate fi asigurată numai în cazul cînd în locul creerii de grupări militare închise, a unor state europene îndreptate împotriva altor state europene, va fi creat un sistem de securitate colectivă (înțelegere comună a tuturor statelor europene în vederea menținerii păcii și a bunei vecinătăți). Aceasta înseamnă realizarea unei înțelegeri cu scopul menținerii păcii a tuturor popoarelor europene fără deosebire de orînduirea lor socială și de stat. În cadrul unui astfel de sistem de securitate trebuie să participe și poporul german, pe picior de

egalitate cu celelalte state. La acest sistem ar putea participa și Statele Unite ale Americii împreună cu celelalte state care poartă răspunderea pentru reglementarea problemei germane, problemă ce are o însemnătate hotărîtoare pentru asigurarea păcii în Europa.

Crearea unui asemenea sistem de securitate colectivă ar corespunde întru totul cerințelor întăririi colaborării internaționale, respectîndu-se totodată independența și suveranitatea statelor mari și mici, precum și neamestecul în afacerile lor interne. Crearea unui asemenea sistem de securitate colectivă ar înlesni în multe privințe și posibilitatea rezolvării problemei germane, deoarece împiedică transformarea Germaniei apusene într-un stat militarist și creează condiții prielnice restabilirii unității poporului german.

Statele europene participante la conferința de la Moscova s-au alăturat în întregime principiilor care au stat la baza proiectului de tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, prezentat de guvernul U.R.S.S. încă cu multe luni în urmă.

Înfăptuirea propunerii sovietice ar permite rezolvarea pașnică a problemei germane, ar duce cu pași hotărîtori spre slăbirea încredințării în relațiile internaționale.

Declarația Conferinței de la Moscova cheamă toate statele europene la examinarea în comun a propunerii sovietice, care corespunde cerințelor asigurării unei păci trainice în Europa. Statele participante la conferință se declară gata de a examina orice propuneri în această problemă în scopul de a alcătui un asemenea proiect de tratat cu privire la securitatea colectivă europeană, care să poată fi primit de toate statele.

Pentru ca acordurile de la Paris să poată fi aplicate, ele trebuie ratificate, adică aprobate de parlamentele statelor care au semnat aceste acorduri. Cercurile conducătoare din Anglia și Franța și în special din S.U.A. încearcă să grăbească pe toate căile ratificarea acestor acorduri și punerea lor în aplicare.

Ratificarea și realizarea acestor acorduri, vor reprezenta o sporire a primejdiei pentru securitatea națională a statelor iubitoare de pace din Europa, printre care și țara noastră.

Conferința a arătat că în împrejurările de azi este nevoie de a uni eforturile statelor reprezentate la conferință, în scopul asigurării securității lor. Statele iubitoare de pace sînt nevoite să ia măsuri neîntîr-

(Continuare în pagina 7-a)

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

(Urmare din pagina 6-a)

ziate pentru a opune forțelor agresive ale blocului militar al statelor care au semnat acordul de la Paris, forța unită a statelor iubitoare de pace.

Declarația arată că statele participante la conferință sint hotărâte ca în cazul ratificării acordurilor de la Paris, să ia măsuri comune și în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cât și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a ocroti munca pașnică a popoarelor lor, a garanta inviolabilitatea frontierelor și a teritoriilor lor și a asigura apărarea lor împotriva unei eventuale agresiuni.

Popoarele iubitoare de pace nu vor admite ca desfășurarea evenimentelor să le surprindă nepregătite. Orice încercare de agresiune, de dezlănțuire a unui nou război și de turburare a vieții pașnice a popoarelor din țările democratice, se va izbi de o ripostă zdrobitoare din partea acestor popoare care se bizuie pe simpatia și sprijinul tuturor popoarelor.

Statele participante la conferință proclamă totodată, că sint ferm hotărâte să lupte și de acum înainte pentru crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă.

Măsurile propuse la Conferința de la Moscova au o deosebită însemnătate. Ele vor contribui la unirea și mai strânsă a forțelor iubitoare de pace în

lupta pentru asigurarea securității colective în Europa, la cimentarea tot mai puternică a legăturilor de prietenie, colaborare și ajutor reciproc între Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, la întărirea lagărului unit și de neînvinș al țărilor democratice, principalul obstacol în calea militarismului german.

Poporul român a primit cu însuflețire Declarația Conferinței de la Moscova. El nu se va lăsa surprins pe nepregătite de pericolul refacerii militarismului german.

Oamenii muncii din uzine și de pe ogoare sint hotărâți să-și sporească eforturile lor pentru continuarea ridicării nivelului de trai și de cultură al populației și totodată pentru întărirea capacității de apărare a țării noastre. Cu cât vom face țara noastră mai puternică, cu cât va fi mai puternică și mai unită în tregul lagăr democratic în frunte cu Uniunea Sovietică, cu atât mai mult vor fi înfrinate pornirile războinice ale cercurilor imperialiste și ale militaristilor germani.

Pentru poporul nostru apărarea patriei înseamnă apărarea orfîndurii fără fabricanți, fără bancheri și fără moșieri pe care și-au făurit-o oamenii muncii fără deosebire de naționalitate din țara noastră, apărarea mărețelor realizări ale regimului democrat-popular, apărarea viitorului luminos pe care îl deschide în fața noastră construcția victorioasă a socialismului.

Răsunetul declarației conferinței de la Moscova

R. P. CHINEZA

În articolul de fond intitulat „Un pas important pe calea spre asigurarea păcii și securității în Europa”, ziarul „Jenminjibao” scrie:

Rezultatele conferinței țărilor europene arată cu toată claritatea că încercările S.U.A. și ale Angliei și Franței care le urmează de a pune statele iubitoare de pace ale Europei în fața „faptului împlinit” al restabilirii militarismului vestgerman și de a dicta acestor state așa-numita politică „de pe poziții de forță” — nu înspăimîntă pe nimeni. Uniunea Sovietică și țările de democrație populară din Europa dispun de suficiente forțe și hotărâre pentru a-și apăra securitatea.

R. P. UNGARĂ

Conferința de la Moscova, scrie ziarul „Szabad Nép”, a marcat o etapă importantă în lupta pentru pace și securitate în Euro-

pa, iar declarația comună a celor opt țări constituie un document care, fără îndoială, va avea o influență considerabilă asupra desfășurării pe viitor a evenimentelor din Europa.

BELGIA

Ziarul „La Libre Belgique” relevă apelul către toate popoarele Europei de a examina în comun posibilitățile de creare a unui sistem de securitate colectivă în Europa și de a discuta acțiunile comune care ar putea fi întreprinse pentru a pune bazele unei păci trainice în Europa.

Sub titlul „Conferința de la Moscova se încheie cu un avertisment solemn dat puterilor occidentale: înarmarea Bonnului ar obliga U.R.S.S. și țările de democrație populară să organizeze și să întărească în comun securitatea lor”, ziarul „Le Drapeau Rouge” a publicat un amplu articol consacrat încheierii conferinței.

Calea înțelegerii între popoare — calea păcii

N-aveam decît 15 ani cînd, chiar în satul nostru, am văzut ce-nseamnă războiul... Fugăriți, nemții distrugneau totul în urma lor. Au dat joc și unui deopot de la Scriptoare. Flăcările s-au întins cuprinzînd sumedenie de case. Oamenii pașnici au fugit în noapte mai mult goi, cu copii în brațe... Nicî azi nu s-au putut reface toate căminele acelea distruse în cîteva clipe... Numai în familia noastră s-au prăpădit trei flăcăi ca brazilii. Sint lucruri ce nu se pot uita. Și acestea au fost urmările înarmării pînă-n dinți a Germaniei dinaintea de război. Acum, reînvierea militarismului în Germania apuseană înseamnă o mare primejdie pentru liniștea Europei și a lumii.

Eu sint tînăr. De curînd,

mi-am înjghebat o gospodărie, o familie. După o zi de muncă zdravănă, îmi petrec serile liniștit, făcînd planuri, unul mai frumos decît celălalt, ascultînd radio, citînd ceva. Serile trecute am urmărit cu atenție articolele din ziare în care era vorba de lucrările Conferinței de la Moscova unde și-a spus cuvîntul și delegația țării noastre. Conferința a oglindit gîndurile și năzuințele noastre cele mai fierbinți.

Orice om cinstit vede limpede că singura cale pentru păstrarea păcii e aceea a înțelegerii pașnice dintre popoare așa cum arată Declarația guvernelor țărilor europene ce au luat parte la Conferința de la Moscova. Avem nevoie de pace. În comuna noastră am pus în toamna aceasta

400 de puieți. Vrem să le culegem roadele. De puțină vreme avem lumină electrică în comună. Peste 3—4 luni firele vor ajunge pînă la ultimele case ale comunei. Pentru acestea și multe altele noi luptăm împotriva repunerii pe picioare a militarismului german, dușman de moarte al păcii.

Ca deputat îmi pun toată puterea și dragostea de muncă în slujba păcii. Pe mine ca și pe toți tinerii de aici, Conferința de la Moscova și hotărârile luate acolo, mă întăresc spre a lupta și mai avîntat spre a contribui din plin la păstrarea acestui bun de preț, pacea.

Nicolae Robescu

deputat în sfatul popular al comunei Unguriu, regiunea Ploești

Muncă, prietenie, pace!

Temeliile vieții noastre sint: munca, prietenia, pacea. Ne bucurăm sincer, din toată inima de succesul dobîndit de fiecare dintre noi, fiindcă în patria noastră orice succes personal este, în același timp, un succes al obștii întregi. Ne este deopotrivă de scumpă și de dragă munca oricărui om căci prin aceasta el contribuie la înflorirea, bunăstarea și înfrumusețarea țării noastre.

Premiul de Stat înseamnă răsplata pentru munca bine îndeplinită. Dar mai înseamnă și altceva! Frățietate și prietenie adevărată. Să citim, bunăoară, lista celor distinși cu Premiul de Stat. La fel ca și anul trecut sau cu doi ani în urmă, alături de oameni ai științei și tehnicii, savanți, scriitori și artiști aparținînd poporului român, li s-au acordat premii de stat și savanților, tehnicienilor, scriitorilor și artiștilor aparținînd minorităților naționale. În țara noastră nu te întrebă nimeni ce naționalitate ai, ci cum muncești. Ce ai creat și ce

ai dăruit anume, poporului muncitor. Printre cei distinși cu Premiul de Stat alături de numele acad. prof. Raluca Ripan, îl găsim și pe acela al acad. maghiar Nyárády I. Erasmus. Lîngă

numele maestrului Gheorghe Vijdea se află și numele maestrului Dombi Sándor sau al lăcătușului Mulács János. La noi nu se face nici o deosebire cînd e vorba de prețuirea muncii creatoare. În patria noastră liberă e stimată în aceeași măsură munca creatoare a fiecăruia dacă ea servește bunăstării oamenilor muncii, înfloririi patriei noastre și prin a-

ceasta marelui cauze a lagărului păcii: pacea.

Cartea mea „Inimă tînără” a fost primită și socotită ca un bun al lor, atît de ceferiștii Dumitru Bălan și Gotthardt János — care mi-au urat din toată inima noi succese în muncă — cît și de toți oamenii muncii din țara noastră care prețuiesc deopotrivă valoroasele realizări ale creatorilor de diferite minorități naționale din țara noastră. Toate acestea sint rezultatele înțeleptei politici naționale, măreții munci de educație a Partidului Muncitoresc Român și Guvernului nostru popular.

Mulțumesc cu adîncă recunoștință poporului, partidului, guvernului nostru pentru marea cinste ce mi s-a acordat.

Mă voi strădui din toate puterile să fiu demn și mai departe de această mare încredere.

ASZTALOS ISTVAN

scriitor

Laureat al Premiului de Stat pe anul 1953 pentru povestirea „Inimă tînără”

Pe urmele materialelor publicate în revista „Albina”

• În Nr. 349 al revistei noastre, la rubrica: Scrierile lui Ilie Poznașu, se critica conducerea cooperativei din comuna Demșuș, raionul Hațeg, pentru faptul că-și instalase în sala căminului cultural birourile, lucru ce făcea ca activitatea culturală să nu se mai desfășoare. Cercetîndu-se cazul de organele în drept, s-a constatat că cele arătate în articolul publicat sint juste. S-au luat măsuri ca birourile cooperativei să fie mutate într-un alt local, iar conducerea căminului cultural să-și înceapă de îndată activitatea.

• Tot la rubrica: Scrierile lui Ilie Poznașu, apărută în revista „Albina” din 11 septembrie, era criticat sfatul popular al comunei Pogoanele din regiunea Ploești, pentru faptul

că a pus delegat de convoi pe chiaburul Ion Beju, care ducea cerealele la el acasă, în loc să le ducă la baza de recepție. Organele în drept cercetînd cazul, ne-au răspuns următoarele: „Cele semnalate în rubrica „Scrierile lui Ilie Poznașu” sint juste. Faptul că chiaburul Ion Beju a fost numit delegat de convoi, se datorește lipsei de vigență a președintelui comitetului executiv al sfatului popular Pogoanele, Sinean Vasile și a delegatului de bază. Noi am luat următoarele măsuri: chiaburului Ion Beju, i s-au făcut acte de dare în judecată, iar griul ridicat și dus la baza de recepție. Președintele, Sinean Vasile, pentru faptul că a dat dovadă de lipsă de vigență, precum și pentru alte abateri ca

beție, nerespectarea programului, etc., a fost înlocuit”.

• La rubrica „Din întîmplările lui Moș Ardei”, era caricaturizat chiaburul Nicoale Cilibiu din comuna Roșia Jiu, raionul Tg. Jiu, care își predase cota de lînă udă, plină de nisip, fără ca organele de colectare să se sezeze de acest lucru. În urma apariției caricaturii, comitetul executiv al sfatului popular raional Tg. Jiu ne-a răspuns că cele arătate în caricatură sint adevărate. În continuare se arată că s-au luat următoarele măsuri: chiaburului Nicolae Cilibiu i s-au făcut acte de dare în judecată. Cei care i-au primit cota de lînă chiaburului, udă și plină de nisip, au fost sancționați pentru lipsa de vigență de care au dat dovadă.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Lacătul

Biblioteca căminului cultural
din comuna Zorleni, raionul
Birlad, stă mereu încuiată.

Sărbațoare! După-amiază
S-au urnit ca la semnal
Mulți săteni și se-ndreaptă
Spre căminul cultural.

Riset, snoave, voie bună
Ca-ntr-o poză de-almanah.
Unii-ncearcă o chindie,
Iară alții joacă șah.

Intr-un colț biblioteca
(Vezi aici-e-neurcătura!)
Are ușile-nchinate
Cu un lacăt cit... prescura.

Oamenii îi dau tircoale
Si se scarpină în cap
Privind cărțile din rafturi
Ferecate în dulap.

Scotocesc de zor, căminul
Prin diverse încăperi...
Responsabilul cu cheia
Nu se vede nicăieri.

Iată-un tânăr tractorist
Cîțiva ținci îi spun din treacăt:
— Află că biblioteca
E-nchuiată. Are lacăt!

Le răspunde semetistul
Clipind vesel și ghiduș:
— Păi cu mine n-au brodit-o
Că eu sînt și... lăcătuș!

A. CLENCIU

Hrana bouului

— Fabulă —

Un biet bou mereu primea
Hrană — fin mucegăit.
Vita nici nu-l atingea
Și-ntr-o lună... a murit.

MORALA:

Boul are limbă mare
Dar nu poate să vorbească.
Ingrijește-l, dă-i mîncare
Dacă vrei să nu... pleznească.

GABRIEL TEODORESCU

ANUNȚ

Cu mare nepăsare, eu, Busuioc Aurel, directorul căminului cultural din comuna Golești, raionul Topoloveni, și cu adîncă durere, noi elevii Niculae Udroi, Nae Stan, Dumitru Stroie și alții, anunțăm încetarea din viață a

CERCULUI AGROZOOOTEHNIC

în vîrstă de numai un an.

Vierii comunali din Bălăcești, raionul Tg. Jiu, sînt ținuți în mo-cirlă.

Un vier: — Om fi noi porci, dar n-am crezut c-o să stăm chiar într-o astfel de... porcărie.

JOCURI

De-a vinătorul

Este jocul preferat de Desideriu Gaspar, președintele cooperativei din comuna Idiciu, raionul Mediaș. Toată ziua e cu arma prin păduri și trage foc după foc. De aceea, planul de achiziții al cooperativei a rămas mult în urmă. Dacă președintele se joacă cu... focul!

De-a oalele cu lapte

Iată în, ce constă acest joc: oalele cu lapte se acoperă cu... zierele din colecția căminului cultural din cătunul Treșteni, comuna Tîrcov, raionul Buzău. Jucătorul, care este chiar David Ion, directorul căminului, caută să acopere oalele cît mai bine. El însă nu poate să-și acopere

lipsurile tot cu ziere. Dimpotrivă, acestea i le descoperă. Ca dovadă, chiar rîndurile de față din „Albina”...

De-a baba — oarba

Este jocul cel mai simplu. Are un singur jucător, care poate fi C. Dima, secretarul sfatului popular din comuna Armeni, raionul Sibiu. Ce trebuie să facă jucătorul? Nimic. Jocul durează cinci luni, timp în care, întocmai ca și baba oarba, C. Dima nu vede că ține în sertar repartitia de lemne a sfatului, a școlii și a căminului cultural. După cinci luni, jocul se termină. Intre timp, se termină și... termenul de ridicare a lemnului, deoarece, repartitia expiră cu mult mai devreme.

Îngîmfare

Un cocos,
Urcat pe-un coș,
A strigat în gura mare:
— Vă las astăzi fără soare!
Ascultați ce vă spun eu,
Fără cucurigu meu
Niciodată nu răsare.
Și-ngîmfatul pintenat,
Mofturos, n-a mai cîntat.
O găină mai bătrînă
Spune-atunci către-o vecină:
— Nu vă temeți, surioară,
Că îndat-o să răsără...
...După-un dîmb, spre răsărit,
O lumină s-a ivit
Și după o clipă, iată
Soarele măreț s-arată.
Vin găinile grămadă
Și privesc spre cer să-l vadă.
Apoi toate o-ntrebară:
— Cum știuși c-o să răsără?
Mîndră le-a răspuns găina:
— Păi... a fluierat uzina!

M. ANDREI

In pețit

Mi-a zis tata: — Măi băiete
Sînt în sat destule fete
Care mirele și-adastă;
Hai și ți-oi găsi nevastă.

Pornim noi spre cea aleasă,
Dar cînd să intrăm în casă
Un drac negru de pisoi
Se încurcă printre noi.

— Miță neagră, zice tata;
E semn rău... nu te vrea fata.
Și ne-ntoarcem înapoi
Stuchind dracul de pisoi.

Dar ce-aud în urma mea:
— Aștia-s șoricei sadea,
Că doar șoarecii au frică
De zăresc în drum pisică.

Supărat de-așa ocară
M-am întors, și sus pe scară
Făta sta lîngă pisică:
— Hai, c-o țin, dacă ți-e frică...

Zic: — Război vrei fată? Fie!
Și-ntorcem la război
Lasă pradă de război
Luai și fată... și pisoi.

ION ARGHIR

(23)

Stăteam în curte cu Nadaș Iuliu, gospodar de frunte printre sîmniclăușenii din raionul Carei. Deodată, din curtea vecină, auzim glasul chiaburului Gheorghe Murgu, care se văicărea de mama focului:

— N-am neică. Nici un fir de grăunță n-am. De unde să dau cota? Zici c-am ascuns-o. Unde s-o ascund? Păcatele mele! Cătași-o!

— O s-o cătăm, n-avea grijă— îi răspunde colectorul Ilona Victor, ieșind pe poartă.

...In casă la Nadaș Iuliu ne-am încins la nițel taifas. Dintr-una într-alta, aflăm că gazda mea pleacă a doua zi la Carei. Trebuie să-și predea cota de carne — o frumusețe de grăsun,

la care se mai asociaseră vreo 7—8 săteni. Ne culcăm devreme să putem porni spre oraș cu noaptea-n cap. Tot aveam și eu treabă la Carei. Cam după miezul nopții, ne sculăm și ieșim în ogradă. Intuneric beznă. Mă roagă Nadaș să-i ajut să-și urce porcul în căruța. Mergem la cocină. După ce se uită-năuntru, la lumina felinarului, numai ce-l văd pe Nadaș că sare încuiat:

— Să-l ia naiba de porc, că nu-i aici. A scăpat! Trebuie să fie ascuns prin curte.

Incepem să orbecăm după grăsun, eu într-o parte, Nadaș în alta. Cînd trec pe lîngă șură, aud o mișcare. Ciulesc urechea. Foșnește cineva în clăa de fîn.

— Cred că-aici-i grăsunul — zic către gazdă. Vine omul și luminează cu felinarul. În fîn, o

gaură tit ar intra un om ghemuit

— Uite-al naibii porc unde s-a băgat! — se miră și el. Mă ghemuiesc eu lîngă clăie și strig: „Ghiță, Ghiță, Ghiță!”. Nici o mișcare.

— O fi simțit că-l ducem, d-aia nu vrea să iasă — glumește Nadaș. Trebuie să-l scoatem afară.

— Stai că intru eu. Dumneata ține-mi lumina.

Mă vir eu în clăie, strigînd mereu: „Ghiță, Ghiță!”. Nici un grohăit. „Ți-oi fi făcut spaimă degeaba, Poznașule!” — îmi zic în gînd. Tot mergînd de-a bușelea prin întuneric, simt vietate la mină.

— Tot aici e porcul! — îi strig lui Nadaș, și-ncep să-l înghiontesc spre ieșire. Deodată-l aud pe

stăpin, aproape speriat:

— Hai iute-afară, Poznașule, să vezi drăcie! Noi credeam că-n clăie-i porcul meu, cînd colo, e... Gheorghe Murgu, chiaburul. Ce cauți aici, cumetre? Chiaburul tace ca peștele. Ies eu și-l țin. Nadaș se repede să privească-n clăie, la lumina felinarului.

— Aha! — zice gazda. Păi frumoasă treabă făceai, cumetrel! Ce-i cu sacii ăștia? Îți ascundeai cotele în șura mea, hai? Spurcatule! De asta te jurai ieri în fața colectorului că n-ai pic de grăunță!

Se-nfuriase rău Nadaș — și pe bună dreptate. Da' chiaburul amuțise de parcă-l lovise cineva cu leuca. Și uite așa, toată dimineața aceea ne-a dat de lucru. Abia după masă ne-am putut ocupa de porcul lui Nadaș.